VLIEGENDE BLAADJES. No. 1.

Is een politieke organisatie noodzakelijk?

Hoe treurig is 't toch, dat men voor de kameraden altijd en altijd weder de noodzakelijkheid en beteekenis van een organisatie moet aantoonen.

Velen, te velen meenen, dat anarchisme en organisatie zaken zijn, die niet bijelkander behooren. Anarchisme beteekent volgens hen vrijheid, zonder dwang, — organisatie daarentegen dwang en tucht. Door een oppervlakkigen beoordeelaar van dergelijke zaken moge deze omschrijving gaarne worden erkend, op iemand, die dieper denkt, heeft ze echter geen invloed.

Laten wij eens onze anarchistische wereldbeschouwing nagaan, beschouwen we ook eens de geschiedenis der menschheid en hare instellingen, dan zullen wij direct moeten erkennen hoe onhoudbaar zoo'n omschrijving is. Naar mijne meening is de noodzakelijkheid van een organisatie reeds in en door de natuur aan te toonen. Alles doet ons één groote onbewuste organisatie zien. Niemand kan iets buiten de medewerking van een ander uitvoeren, alles maakt te zamen één geheel uit. Reeds de verbinding van man en vrouw beteekent een organisatie, want zij vereenigen zich in het belang hunner gemeenschappelijke zaken, een gezamenlijk streven. Trapsgewijze verbinden zich nu onderelkander de verschillende familiën en worden ze volksstammen, waardoor dan weder de staten ontstaan, óók de zoogenaamde „moderne" staten.

't Is natuurlijk nu niet mijne bedoeling om over het nuttige of onnutte van dergelijke organisaties te spreken; in ieder

geval is 't echter van gewicht, daardoor aan te toonen, dat organisatie reeds gegrondvest is in het bestaan der menschen en scheiding van elkander onmogelijk is.

Wanneer ik geprobeerd heb de noodzakelijkheid van organisatie, volgens de natuur, te bewijzen, gemakkelijker en lichter is 't nog om dit vanuit het standpunt der kommunistische anarchisten te doen.

Reeds in het woord kommune ligt een gemeenschappelijk streven. De kommunisten gaan van het grondbeginsel uit, dat het privaat-bezit de oorzaak is der wanverhoudingen. De voortbrengingsmiddelen moeten eigendom der gemeenschap zijn, ieder moet zijn aandeel kunnen krijgen in datgene, wat door de menschheid wordt voortgebracht. Het kommunistisch-anarchisme is een naar bepaalde grondbeginselen saamgestelde organisatie, erkennende, dat men door gemeenschappelijk optreden in het belang van de menschheid kan werken.

Zelfs de uiterste individualist kan zonder organisatie niets uitrichten, omdat ieder levend wezen gelijk is aan een schakel in een ketting en niemand in staat is dien alles vermogenden keten te verbreken. In de organisatie ligt ook de zekerheid van de vrijheid, omdat alle vereenigden bezield zijn met één oogmerk en daardoor iedereen volkomen gelijk is; want mijn vrijheid is alléén zeker, wanneer ik de vrijheid mijner medemenschen erken en waardeer. Doe ik dat niet, dan zal vanzelf ook mijn vrijheid gevaar loopen.

Voor ons, anarchisten, komt 't alleen aan op den vorm van organisatie en op de richting, welke de organisatie vertegenwoordigt.

Een deel der kameraden meent, dat politieke organisatie in strijd is met het beginsel en niets daardoor bereikt kan worden; edoch door de jaren heen ben ik tot een ander inzicht gekomen. Het anarchisme is een wereldbeschouwing, ze wil den tegenwoordigen maatschappelijken toestand uit den weg ruimen en is daarom een politieke beweging. Die politieke bedoeling teekent zich niet door het meedoen aan het par-

lementarisme, want dàt is slechts een schijn-politiek. Veel meer zijn wij politiekers, zelfs werkelijke radikale politiekers, omdat wij den gehéélen maatschappelijken toestand willen veranderen. Daarentegen willen de vakvereenigingen niets meer dan oogenblikkelijke stoffelijke voordeelen behalen en de tegenwoordige laten bestaan.

Vroeger konden ze de voorhoede der arbeidersbeweging uitmaken en als middel tot het doel dienen, thans staan ze echter ver daarvan verwijderd en kunnen, naar mijn meening, vakvereenigingen ook geen anderen weg inslaan. Ook onze tegenwoordige vakvereenigingen moeten tot deze slotsom komen.

Wanneer wij daarentegen onze aandacht wijden aan de politieke niet-parlementaire organisaties, die het tegenwoordig stelsel door een nieuw willen vervangen, dan is voor ons een uitgebreid arbeidsveld gegeven.

Wat nu de wijze van organisatie betreft, zoo ben ik van meening, dat bij de keuze overwogen moet worden, welke vorm ons de zelfstandigheid waarborgt. Zonder twijfel kan de gecentraliseerde vorm voor ons buiten beschouwing gelaten worden, daar het begrip centralisatie een heerschappij van bovenaf insluit, een overheersching door het bestuur.

Dat bestuur is geroepen de gezamenlijke aktie der gecentraliseerde organisatie te beheerschen. Zelfstandigheid is, zooals van zelf spreekt, onmogelijk. In tegenstelling met de gecentraliseerde organisatie is de federatie een verbinding van verschillende op zichzelf staande vereenigingen.

Wanneer dergelijke organisaties zich federeeren en een komitee aanwijzen, zoo geschiedt dat in het belang van onderling verband en ter vergemakkelijking der gemeenschappelijke propaganda, niet om zich te laten regeeren.

Daardoor wordt dan ook de zekerheid gegeven, dat iedere bij de federatie aangesloten vereeniging de vrijheid behoudt zelfstandig eenigerlei aktie op touw te zetten, de vrije besturing heeft over eigen geldmiddelen, zonder daarvan aan het komitee rekenschap behoeven te geven, en geheel onafhankelijk is.

In het bewustzijn van het feit, dat het menschelijke bestaan en streven een organisatie noodzakelijk maakt, ben ik vóór organisatie.

In de overtuiging, dat de vakorganisaties alleen voor oogenblikkelijke stoffelijke voordeelen strijden (ik wil even opmerken, dat ik volstrekt niet het bestaan der vakvereenigingen wil voorbijzien, integendeel acht ik het bestaan noodzakelijk om in de tegenwoordige maatschappij de uitzuigers te bestrijden) houd ik de niet-parlementaire politieke organisatie voor de meest geschikte, aangezien zij de geheele kapitalistische maatschappij wil omverwerpen en van den grond af een nieuwe gemeenschap wil opbouwen.

In de zekere verwachting, dat de federatieve organisatievorm de zelfstandigheid van elk individu en groep verzekert, ben ik federalist en strijd daarom voor een politieke anarchistische federatie.

Mogen mijne woorden de kameraden tot nadenken brengen en hun de noodzakelijkheid van een anarchistische federatie doen inzien.

PAUL FRAUBOSE.

(Naar 't Duitsch.)

Uitgave van de Landelijke Federatie van Vrijheidlievende Kommunisten. Penningmeester J. L. BRUIJN, Kepplerstraat 170, 's-Gravenhage.

Prijzen: per 100 f 0,80; per 500 f 3,50; per 1000 f 6,—.